

hvortil man jo let kan begribe Grunden. Naar disse Børn da voxe op og skulle gaae i Skole, kunne deres Pleieforældre vel iøvrigt være meget stikkelige Foll, der sørge for dem baade med Føde og Klæder, men det er dog muligt, at de bruge dem til Arbejde og derfor forhindre dem fra at komme til at gaae i Skole. Skal saa Forsørgelsescommunen, naar Barnet voxe op og bliver 14 Aar gammelt og skal confirmeres, men ikke kan bestaae sin Prøve, hvorfor Præsten viser det bort, blive ved at forsørge Barnet, indtil det bliver 15 eller 16 Aar gammelt? Og hvad skal Præsten derhos gjøre, naar Barnet anholder om at blive confirmeret, men det ikke har de fornødne Kundskaber? Der maa derfor holdes et Die med disse Børns Belæring. Nu kunde man jo vel forlange, at Pleieforældrene, hvergang de kom for at faae Penge for Børnene, skulde bringe disse med, og Præsten kunde da overhøre dem, men det vilde dog være besværligt baade for Pleieforældrene og for Børnene. Man kunde jo ogsaa forlange, at vedkommende Skolelærere, hvergang Pleieforældrene skulde høre Penge for Børnene, hvert Fjerdingaar eller hver Maaned, skulde give Attest for, at Børnene gik i Skole, men det kunde jo dog ogsaa være, at Skolelæreren svarede, at han ikke var forpligtet til at udstede saadanne Attester, og at han ikke vilde paatage sig den dermed forbundne Uleilighed. Jeg kan ikke see nogen Maade, hvorpaa hele dette Forhold kan ordnes bedre end der- ved, at de vedkommende Sognepræster, der dog som Medlemmer af Skolecommissionerne alligevel correspondere noget med hinanden indbyrdes, bede den Ene den Anden om at have et Die med de Børn, som fra et fremmed Sogn ere udsatte til Opdragelse hos Pleieforældre i et andet Sogn. Der gives mange andre lignende Tilfælde, hvor Præsterne paa Fattigvæsenets Vegne maae see at staae hinanden hi; men, jo mere Velilighed de faae til at sætte sig ret ind i Fattigvæsenets Bestyrelse, desto bedre ville de ogsaa være istand til at opfylde deres Pligter. Jeg tillader mig hermed paa det Bedste at anbefale Endringsforslaget under Nr. 53 til den høitærede Forsamling.

**Krieger:** Jeg skulde med Fornøielse have seet, om den høitærede Indenrigsminister ogsaa

ved nærværende Affnit vilde have hjulpet mig til at forforte Fremstillingen af de enkelte Endringsforslag, som jeg i Forening med flere andre Medlemmer ligeledes have tilladt os at stille til dette Affnit. — Ved § 19 have vi under Nr. 30 troet at burde henstille til Thinget og, jeg kan sige, ogsaa til Indenrigsministeren, om det ikke var rigtigst, at der udtrykkelig i Paragraphen blev taget Hensyn til det Tilfælde, som synes at maatte stille sig som i alt Fald ikke usandsynligt, nemlig at der behøvedes nogen Forklængelse af den i Paragraphen satte Frist; det er af os foreslaaet, at Amtsraadet skal kunne indbrømme en Forklængelse af indtil 6 Maaneder med Hensyn til den hele Opgjørelse, som omhandles i § 19, og hvorom Thinget jo vil have en klar Erindring fra 2den Behandling. — Vort Forslag under Nr. 31 til § 20 hænger, som det i samme er antydet, sammen med vort Forslag under Nr. 35 til § 22. Selve Forslaget til § 20 er nærmest kun et Redactionsforslag, hvorefter Ordene: „der endeligt har at paafjende samme inden den 15de Mai“ skulle rettes til: „der inden den 15de Mai endeligt paafjender samme“, men dertil er saa dog ved Ordene „(jvfr. dog § 22)“ knyttet en Henviisning til vore Endringsforslag til denne Paragraph, hvorved det Spørgsmaal søges afgjort, om der dog ikke er Grund til fremdeles at gjøre den samme Forskjel, der, hvis jeg ikke tager meget feil, har Hjemmel i den nu bestaaende Lovgivning, nemlig en Forskjel imellem Klager over Rigtingen, forsaavidt angaaer Spørgsmaalet om dennes Størrelse, hvilke Klager det aabenbart henhører under Administrationen at afgjøre, og Klager over, at Vedkommende overhovedet ikke er skattepligtig i den Commune, der vil sætte ham i Skat, hvilket Spørgsmaal formeentlig for Tiden kan, og ligeledes fremtidigt bør kunne bringes til Afgjørelse ved Domstolene. Bevarelsen af denne Forskjel vil opnaaes ved Forslaget under Nr. 31 til § 20, hvorved det bliver tilkjendegivet, at den endelige Paafjendelse tilkommer Amtsraadet, forsaavidt vedkommer Spørgsmaalet om Skattebidragets Størrelse, ved Forslaget under Nr. 34 til § 22, som ligeledes egentlig kun er et reent Redactionsforslag, idet der i Virkeligheden kun imellem Communerne indbyrdes